

знае вече да изговаря лесно и правилно това, което знае изъ родниятъ си языкъ; а това е едно отъ най-спомогателни-те средства за изучаване-то на правилна-та ортография. И тъй, упражнение-то въ правописание-то може да са произведе твърде лесно, и дете-то може като на игра да са научи на правилно-то писмо.

Ортография-та и граматика-та трябва да са преподаватъ съ практическо-то упражнение, безъ никакви отвлечени правила и положения. «Никога нетребва да са каратъ деца-та да учатъ правила; те лесно са забравятъ. Всичко което е нужно преподавайте на деца-та, като следствие на необходима-та практическа потребностъ, като са ползвате за това отъ всякий удобенъ случай.»

Ние щемъ да раскриемъ, въ няколко думи, сжщността-та на тая метода и надеемъ са, че всякой ще са убеди въ целесжобразността-та ѝ. Напримеръ, за да са раскаже на дете-то понятие-то за число-то, трябва да са напишжтъ на джската названия-та на пд-главни-те предмети, които са намиратъ предъ негови-тъ очи: *книга, перо.*

Питатъ го, какъ то ще да искаже понятие-то си за няколко-то книги и няколко-то пера. Давамъ му време да си помисли, щото тò, като са не смжщава, добре да вникне въ въпросъ-тъ и да разумее, въ какво искатъ да го упражжтъ и научжтъ; следъ това трябва да са накара самичко тò да напише насрещу тия думи сжщи-те думи пжкъ въ множественно число :

книга — книги

перо — пера.